

TURNUL VEGHETOR

ȘI Vestirea Prezenței Lui Christos

STANCA VÂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RĂSCUMPARARE
PENTRU TOT!

„Vizitorule, Mai Este Din Noapte?
sosește dimineața, dar întunecoasă ca
noaptea! Isaia 21: 11, 12.
D. CHR. 1920 — D. A. 6048

VOL. III — 15 IANUARIE — NO. 1

CONTINUTUL

Vestire din Turnul Veghetor	3
Toate națiunile sunt în nedumerire	4
Planurile lui Dumnezeu	5
Sinceritatea și adevărul în lucrările noastre	6
Combinatimea și celeșticele înțelesuri de temut	6
Lucrul împărăției și misiunea	7
Conducătorii orbilor	7
Lucrul Milinien, descris	8
„Judeu” eretător de păcate	9
Păcatul sub legea Mozaică	9
Terorurile prințipurilor, guvernului lui Dumnezeu	10
Continuare din „Scudfa” în „Scripturi” Vol. 5	11
Cap IX	11
„Mărturisesc Spiritul Sfânt?”	11
Mărturia Spiritului Sfânt în Vârsta Villoare	12
Sfinții prin Spirit	13
Șigla Spiritului Sfânt	15
Intrebări din Volumul 3, Cap IX	16
Intrebări pentru cei ce servesc la cuvântul lui Dumnezeu (V. D. M.)	16

Pe pământ strimțorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (massele de popoare nelinistite, nemulțămite) de agudirea valurilor; așa că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societății); căci puterile ceriurilor (eclesiatismul, religiunile) vor fi șguduite astfel voi când veți vedea acestea, ridicăți capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră. — Marcu 13:29; Luca 21:25,31.

VOL. III.

și
Vestirea

Aprilie 1920.

NO. 1.

PRIVIRE DIN TURNUL VEGHETOR

"Și toate semintele pământului să l'or jăl i pentru Dănsul." — Apocalips 1:7.

ICI o dată în istoria omenirii omenirea n'a întâmpinat mai numeroase și mai grele probleme (afaceri cu cari stau în pănă) de cât astăzi. Neliniște și să respandesc în toată lumea, cari produc și forțează către front o încurcare de afaceri și întrebări încălcite sociale, morale, și întrebări încălcite sociale, morale, și religioase, agricole, comerciale și politice, individuale, rasiale și naționale, locale, continentale și universale. Noi îndrăsnim a spera nici decum că lucrarea soarelui ne așteaptă, fiind că popoarele lumii sunt într'un nou întunecat care pe un timp va întuneca razele Soarelui Dreptății, care are să i vi în Zorile Vârstei de Aur, Zorii Mileniului zău binecuvântare a omenirii care va aduce pace și fericire.

Domnul nostru ne-a dat parabola despre omul bogat și săracul Lazar de a ilustra strămătarea binecuvântărilor de la naținea Iudeică și de a o așeza preste neamuri (națiuni) cari încă n'au avut favoarea lui Dumnezeu. Iudeii cari au fost bogăți în avantajuri pe ori ce cale (Romani 3:1) au desprețuit pe Mesia la întâia Sa venire, și pentru aceea au fost tăiați de la deosebite înaintări cari au fost a lor—ei au devenit ca morți de la aceste privilegii și au intrat în chinurile lor 1845 de ani o parte "îndoia" (Isaia 40:2), un period de discerajare. Săracul Lazar a murit de asemenea; multe persoane dintre națiuni au intrat într'un legământ de a fi morți cu Christos (Efes 3:2); ei au fost duși de către Apostoli sau ingeri, în sânul lui Abraam, locul de favoare Divină pentru un timp mai mult decât 18 sute de ani o "prapastie mare" fixată între Iudei și națiuni, mai cu seamă neamurile numite creștini.

Dar după cum adese ori a fost explicat în aceste coloane, această stare de afaceri n'au avut a înalta cu desăvârșire. Periodul de pedeapsă a lui Israel carnal a fost să dureze numai "până numărul dintre neamuri a fi intrat pe deplin." (Rom. 11:25.) Apoi Israel a avut a fi scăpat de orbăria sa. Iată acumă faza a lui Dumnezeu poate fi văzută în mișcarea Sioniștilor de tot acei cari au încredere în Cuvântul lui Dumnezeu. Faptul e că adunările și ședințele politicantilor pot fi o întârire adăugătoare a factu-

lui că aceea e din aprobarea lui Dumnezeu, și acumă timpul de pedeapsă asupra Iudeilor s'a implinit.

TOATE NAȚIUNILE SUNT ÎN NEDUMERIRE

Neamurile păgâne cari au avut timpul lor procurat în Vârsta Evanghelică cari au avut responsabilitatea pentru domnia pământească, și acumă sunt în procesul de umilință, pentru că timpul neamurilor s'a afârșit în August 1914, a icia s'a implinit 2520 de ani de la resturnarea întreagă a regelui Zedekia, cel din urmă rege autorizat a iudeilor, și deplină pustiire a cetății Ierusalimului când s'a început cei șapte zeci de ani de pustiire. Testamentul Vechi cât și cel Nou vorbesc despre acest timp de strămătorare care n'a avut asemănare cu alt timp (Daniel 12:1) care partenera a avut a cădea preste creștinătate și preste Iudei întru atată masura încât ei să părăsească speranțele lor jidovești și planurile de a mai fi pe partea neamurilor. Adăugările de descoperiri că favoarea lui Dumnezeu e către Iudei, și planurile, și că planurile fără de formă a creștinătății, după puțin timp vor lucra fără îndoială pe o cale ca și o așare unită de gelozie care încă până acumă a mânia toată puterile Europene în contra Regatului început a lui Israel.

Apoi va veni turburarea lui Iacob, care e vorbită prin Profetul Ieremia: "De ce dar văd pe tot bărbatul cu mânele pe coapsele sale, ca pe o femeie în facere, și toate fețele lor îngălbinesc? Vai că mare este ziua aceea; asemenea ei n'a fost; este chiar timpul strămutărei lui Iacob; totuș prin intervenirea Domnului Israel va scăpa de aceea zi." — Ieremia 30:6,7.

Astfel niște umilințe vor veni asupra Iudeilor în vro câțiva ani în viitor, și va fi mai greu de cât toate au întâmplat (după adevărarea de-supra) aceea nu va fi așa de lungă, nici rezultatul nu va fi așa nefericit după cum strămătorarea e asupra creștinătății. Ah, numai pentru vro câteva zile de sănătate reală." așa a strigat secretarul Franklin K. Lane de la departmentul interior, și el sună omnișile a unei parte mare a poporului American și a creștinătății în general. La timp, convenit, pregătirile să fac pentru restabilirea Palestinei. Dr. Weizman, conducătorul Sioniștilor din London, care e citat în CHRONICLE ZIONIST,

"Termurii, toate
tot felul.

"Câmpia: spre miază-zi, tai
lurilo: să fie pădurice. Brazi, și banane pot fi crescute
Jordanul: crește bumbac, și banane pot fi crescute
aici. "Valea lui Esdralion U" i din cele mai frumoase: eșim-
pie din răsărit. Cea mai f' ternică cultivare să va începe
aici, cu Egiptul în privința comediei de izgone: "Dea-
lurile: să fie pădurice. Brazi și ciparosi, și alte lemne de
asemenea, cari ar adăposti țara de agricultura. "Maria Mo-
artă: un fel de minerale, mai cu seamă oxid o nouitate de
desvoltare științifică agricolurală."

PLANURILE LUI DUMNEZEU TOT DEAUNA AU FOST OPUSE.

Primind ceva lumină din întrebarea uimitoare a Iude-
ilor. Marii politiciani a lui, după cum Faraon cel din ve-
chine, au început a le părea rău de târguețele de a ajuta
pe Sioniști. Vioidul prinț plin de amor din Arabia, Emir
Feisal, a fost întrebuțat ca o coadă de mătă de a pune
feliurile pretinderi împotrivoare în contra stabilirei Statului
Iudeu. Marii Political au trecut cuvântul prin Jurnale cu
articole favorabile pentru cauza Sioniștilor că sunt *materia
non grata*; ca un rezultat e o însemnată scumpete scupete de
astfel de articole în vro câte — va săptămâni din urmă, a-
semănare cuabundanta lor cu vro două sau chiar trei luni
mai înainte.

Această e fără îndoială de a să unili Iudeii ca să
aibă un Arab, un fiu de a lui Ișmael, dându-și plăcerea
preste pretinderile Iudeiilor legitimi. Dar această umi-
lire timporală nu va vătâma nici pe unul din adevărații Sio-
niști. Aproape toți cei cu jumătate de inimă dintre Iudei
vor fi inoroțiți de înțelepți lumii pentru mișcarea lor fă-
cută cu privire prominentă pentru starea lor.

În New Yorku *Herald* din 5 Octomvrie, a fost publi-
cat un articol contra Sioniștilor, vro câte-va paragfuri din
care noi cităm. Invederat că a fost desmant de a descuraja
pe Iudeii în speranța lor și de a ruina impresiunea speranței
lor de a stabili un stat Iudeu în Palestina, și că acesta ar
fi numai un vis copilăresc și că acuma măestrii cei mai în-
vățați a lumii au aflat că Dumnezeu Iehova a fost de tot
greș în planul Său, și dacă nu e greș totuș e prea degrabă,
de a promite un lucru într'asa un chip. Abună seamă în
general e înțeles că Dumnezeu va păși în lături și mai bine
să va supune la Domnii aceștea nobili care așa de ego-
istic și 'au arătat puterile și voiințele lor de a îmbuni și a
aduce omenimea la fericire în decursul acestor 5 ani trecuți.
Aici sunt cuvintele acelu Journal mai sus amintit: —

"Speranța ebreilor idaliști preste toată lumea pentru
creerea un stat nou în Palestina de cam vro 6-7 milioane de
omeni din care nu să poate face o realitate pentru prezent
și poate nici după mai multe generațiune. Aceștea sunt
părerile delegaților de la conferența de pace și cercetă-

iri cari poartă privirea,
crescute cu mișcarea Sio-
niel' odată nu va fi adevărat."
privirea că întrebările Sioniș-
lui Emir Feisal pentru o esire
există prevăzute de a da recutului
ană la Aleppo dar care nu are port că-
terală, cătră, care e o parte pretinsă a
miază-zi a teritorului francez să înfunde
rână la Egipt, Feisal care a fost în London
vro două săptămâni, a spus Sioniștilor că
et a pune Iudeiilor în Palestina pe atâta timp până
când nu încearcă a-și aduna putere de a domni sau a
stăpâni.

De și ambițiunile Sioniștilor după cum au fost expli-
cate de un reprezentativ a lor în Paris, cuprind planuri pen-
tru a clădi un Stat Autonom Ebreesc în Palestina. Acesta
în părerea cunoscătorilor dibaci, ar opri regatul lui Hedjaz
de la o esire spre porțile mării.

"Ori că tracezi țărâne să dea la Hedjaz unul din por-
lor ori că să le dea un coridor care să fie tăiat prin
na de cătră Sioniștii ori de Britani, cari vor fi cei
mai buni mandatori.

"Aceasta pe o cale generală e situația politică care stă
ca o marginită împedecare la Statul independent a Sioniș-
tilor, că atâta Francezii cât și Englezii a da la Hedjaz ceea
ce li lipsește și nu le place ca planurile Sioniștilor să fie
statornice pe calea lor."

VOCI DE LA IUDEI

Această e atât interesant, și unul în toate probabilitățile
de tot în neunire cu cele amintite, e împărțirea Bisericii
Anglicană din America care a făcut aceea împărțire de un
milion de Dolari pentru scopul de a predica Iudeiilor. A-
ceia e atăcat de un Ebreu prominet din Boston *Post*
din Septemvrie, 30, două paragfuri din care noi cităm:—

"Hotărâtele sfortări a Bisericii Episcopală de a creș-
tiniza pe Iudei, le lipsește de a aduna suma de \$1,000,000
pentru acel scop de curând inventat, și pentru a întâmpina
pe Iudei la o conferență unde să vor aduna Iudei din totă
lumea și de asemenea creștini creștinizați și simțuri ameste-
cate cu hațocuri și intristări."

"De-a lungul și latul țării enormele ingrămădiri de in-
chinători contribuă capacitatea templelor și capele de ser-
viciuri de la Anul Nou sunt îndestulătoare a unor acuzări
fașe. Lucrul de a creștiniza pe Iudei sub pretinderi false
și obiceiuri Americane de a abuza americanism, Iudeiilor
nu le lipsește lecții de americanizare."

Unele voci a Iudeiilor sunt particular clare în des-
crierea stărei din lume care există în timpul prezent. Rabbi
Josef Krauskopf din New York e citat într-o adresă publi-
cată, după cum urmează:—

"Intimpinarea conferenței de pace, care a fost în
liniște și cu amânare. Dar în loc de a stabili pace pe pământ,
ei însă au plantat sămânța a altor resboaie mai cru-
de, în loc de a împreuna națiunile într'un legământ nede-
spărțit de frățietate, ei au permis lăcomie și ură de a i pu-
tea imprăștia și despărți și mai tare."

"Ce fel de asemănare mai mult declarată lui Lloyd
George făcută înaintea parlamentului în Anglia scurt înainte
de începutul războiului: "Când Lloyd George a părăsit An-
gla, n'au căutat nici după o urmă de pământ. Noi suntem în
acest război numai dintro cavalerie, de a apăra pe cei slabi."
Ce fel de mănuire mai mare e de a asemăna cu aceste
cuvinte ingrămăditoare ca și o pradă a acestui mare război,
a vro câte-va sute de mii de mile quadrate a acelei țări?"

Rabbi Harrison, din St. Louis, a pronunțat mai multe cuvântări semnificative într'un discurs de sprând publicat în *Globul Democratic din St. Louis* în 18. Octombrie după cum urmează:—

Noi dormim de-asupra unui Vulcan. America toată fală ei de pace și ocaziune nu e scăpată de amenințarea pericolelor gropii lumii verchi."

Să pare a fi o mișcare generală de eliberare de la amăgirile cari au fost ca rezultate a rășboiului. Din fiecare parte părerea a fost iostită că influența creștinilor a fost neglijență, în marele rășboi cât și în zilele de pedumierie din urmă. Parohul Wileam Austin Smith, Editor, la *Omul Bisericii*, s'a reportat prin părerea curentă pentru Octombrie după cum urmează:—

"Eu cred că e un lucru fără înimă, necreștinesc și neconvincios pentru clasa preotească și a filosofilor de a străluci preste beneficiurile rășboiului care a băgat în mormânt șapte milioane feciori, și alți douăzeci până la trei zeci de milioane de ființe cari au fost omorâți cu foamea și călciați, și au scâldat lumea în ură și întunerice. Eu nu pot să mă împărtășesc așa de ușor la astfel de entuziasm (inspirație) a acestor domni nobili. Eu văd o tragedie de suferințe inapoia cuvintelor și a lacrimilor. Biserica ar face bine dacă ar lăsa rășboiul în categoria unde l'au pus generalul Sherman."

SINCERITATEA AFACERILOR BISERICESTI INTREBATA.

Practical tot aceeași poziției a fost luată de Parohul George Willis Cooke într'un articol intitulat "Efectul marelei rășboi în religie" în foaia *Unirea* din Chicago: —

"Creștinătatea s'a tratat corpul și sufletul. Ștarea bisericilor în țara aceasta, și chiar în cel mai mare grad în celelalte țări, nu a fost de a inspira credința în sinceritatea lor. Într'o mare întindere au părăsit credința pentru patriotism. Ei s'au așezat pe o comitere brutală, resbunătoare și selbatecă lacomă de asă rășboi încălci în toate cele mai mărgave afaceri pe care rășboiul le-a cerut. Iubirea a fost uitată, ertarea și mila în mare măsură au fost aruncate în fături și s'au pus în calea adevăraților patrioți condamnându-i. Cel mai crud fără de inimă, și cereri rășbunătoare s'au făcut în favoarea rășboiului care a eșit din cathedra creștinătății din amândouă părțile. Ori ce propunere de simpatie către ne-amici, ori ce îndemn de ertare de 70 de ori câte șapte după cum s'a învățat cândva, a fost cu toată asprimea condamnat. A fost declarat de a fi nu ne-patriotic dar și un ne-creștin. Tot seninul și tot viitorul creștinesc a fost aruncat ca nevrednic la o parte și n'au mai fost în armonie cu cererile timpului.

"Aceste persoane și secte cari au încercat a trăii după cum ei au privit în învățătura creștinească, de a nu rezista, ci a erta și a privi la dreptul tuturor oamenilor, și acei oameni au fost persecutați și au fost închiși și fugăriți de la casele lor cu mare pagubă. Umanitatea care e propusă a reprezenta creștinătatea a fost desființată și s'a făcut în demonte și ca cea mai eresie. Oamenii cari să jin pe ei a fi creștini, cari sprîlinesc crezurile și bisericile lor, și cari află în creștinătate faptele fundamentale a vieții morale, au trimis pe frații cei-aiși a lor în temniță câte pe mai mulți ani ba chiar câte pe 20 de ani, și numai din cauza că ei au fost statornici a trăii ca creștini. Eu au pedepsit pe cei nevinovați dimpreună cu cei vinovați, l'au făcut victimele rășboiului au fost închiși dimpreună cu agenții căuzători de rășboi. Astfel de nemiloșie a desprețuit toate principele creștinătății după cum au arătat în ura lor, în

cea mai de pe urmă ne-bagare de seamă la ori ce stare care ar fi cerut ertare, care mai-naite ne-ar fi fost cu neputință a crede până când nu am văzut chiar cu ochii noștri Ce fel de încheere alla vom trage decât că creștinătatea s'a trădat corpul și sufletul? Corpul și sufletul creștinătății a fost ne-vrednic de a împedeca rășboiul și a veni la o concluzie într'un spirit cu privire la drepturile milioane de popor."

Când astfel de voci puternice după cum acestea sunt auzite de la oameni cari au privit preste întreaga "ortodoxie, uimirea a multor oameni ne-interesați e pentru ce *Misterul Sfârșit* a fost și încă e împedecat. Parohul Frederick E. Taylor, vorbind în prima biserică Baptistă în Indianapolis, a întărit cele zise de acești vorbitori, când a zis, după cum e reportat în *Stedua* din Indianapolis în 7 Octombrie:—

"Bisericile de astă-zi trebuie să întimpeze viforul care cuprinde toate clasele de oameni."

Americanul din Chicago 2 Octombrie Aduge următoarele:

"Să pare a fi numai o concluzie: că mijlocirea între oameni a încetat de a să mai interesa în religie și a plăti cu indestulare pentru religie; aceasta e talmăcită și discutată. . . E un fact de însemnătate că numai puțini oameni merg la biserică. Ei vreau să zică corectarea bisericii e o porțiune nobilă pentru familie, și cugetă că ar fi o idee bună pentru copii, dar cât pentru ei înșiși, nu ar fi de folos pentru că ei au în alt loc niste afaceri mai importante."

Chiar unele dintre bisericile Anglicane văd mai lămurit decât altele. *Lumea de Scară* din New York, din 16 Octombrie a publicat o depeșă din London care arată placul de vorbire lămurită a parohului Carol Gore, Episcop de la Oxford:

"Episcopul zise nu e că numai acei cari pozitiv jin credința creștină sunt în minoritate, dar încă e o mare răspândire și revoltare în contra principilor moralității creștine. Decât numai în cel mai necugetat senz Britania să poate numi o țară creștină, altcum nu!"

"Alegearea stă înaintea noastră, zice el, care e între iad și Utopia."

Nu avem a ne uimi că Britania sau ori care dintre națiuni—nu e în senzul real o națiune creștine, dar uimirea e aceea care deschis s'a vorbit de un episcop a bisericii Anglicane. Episcopul din Wincheester să pare a fi de aceeași părere. În *News Scriator* din Memphis în 13 Octombrie el zise:

SĂ NE INTOARCEM CĂTRĂ ISLAM

"Lipsa de o deosebită creștinătate e re-insemnată de toți. Ce e cu mult mai ne-așteptat e măsura cea mare de obligare printre mărturia de răspândire a atmosferei Mosleismului până la așa o întindere încât să poate propune că Anglia să prefacă în Islam. Aceasta a luat o formă comună de fatalism a religiunelor răsăritene, dar are un caracter Mosleic în concepția ei de salvare prin moarte pe câmpul deluptă. Mai departe, dovezi atribuite în privința însurărilor și a măritărilor bigamoase, cari să imulțesc până la o întindere extra ordinară cari acuma es la lumina tribunalelor. Predicători și preoți creștini sunt alărmași despre aceste condiții că dacă cele cinci milioane de soldați a Angliei ar fi subsorbiți între populație, apoi fie care să unește că influența lor ar deveni socială, politică și afaceri religioase ar predomni."

Afacerile bisericesti sa pare ca nu caută cu mult mai bine in Iapania. *Vestorul* din New York, dă următoarele reporturi de curând:

"Crestinătatea nu face mult progres in Iapania, după statisticile publicate de curând prin conferența misiunii federale, care in acest an aniversal a inceperii sistematiei a lucrului de misiune a protestanților. Figurile arată că din cele cinciseci de milioane din Iapania de-alba sunt 250,000 de membri la bisericile crestine, cari sunt membri din toate domeniunile crestine, cari cuprind de-semenea și pe Romano-catolici, cari au avut misiune aici de de ani, și misionari Greco-catolici cari au înaintat cu protestanți."

Protestanții in Ohio nu să întind cu mult mai bine, dacă trbuie să credem o depeșă din *Cirinate Steaua Tim-pului*, din 26 Septembrie:

"In toate părțile Ohioului sunt pe afărșite, și in bisericile rurale e numai câte un predicător pentru fiecare mie de persoane, după reportul lui B. F. Lamb, Supraveghetor rural a mișcării Bisericii North American și Lume."

Noutățile Zilnice din Chicago din 9 Septembrie a avut așa un gust de fructe încât a publicat următoarele articole:

"Cu toate școlile de Duminecă, cu societățile tinerimei, cluburile și parohiile, casele de repaus, și bisericile trebuie să recunoască ele încă nici odată n'au dobândit interes și entuziasm la opt din zece din generațiunea care ocuma vine la examina. Pe atata de departe pe cât puterile mișcătoare merg, acestea nu sunt creștini absolut (nici decum), ci mai mult sau mai puțin păcâni tineri."

După o privire făcută de mișcarea Internațională a bisericilor din lume, sunt numai opt persoane in fiecare mie in statul Massachusetts cari știu rugăciune Domnului ori cele zece porunci. In New York proporția e mai mare de cât a acelor cari încă n'au auzit cele zece porunci și rugăciunea Domnului. Si din acei cari știu puțin ar disputa că ei in fapt știu. *Curierul Zilnic* din Taylorville (Illinois) zice predicătorii părăsesc bisericile lor in secțiunea acelu stat și că și predicătorii părăsesc bisericile ca fugarii corabia care e gata a să ineca, din cauză plătei săracă care li să dă pentru lucrul mântuirii sufletelor." Subt sistemul de a plăti predicătorii care de mult s'a stabilit in creștinătate: nimenea nu are drept a blama pe predicători pentru părăsirea catedralor de a lua la mână alt lucru. Ei au spese financiale de a întâmpina, și sunt obligati de a le întâlni.

COMBINAȚIUNEA ECLESIASTICĂ FINANCIALĂ E DE TEMUT.

Philadelphia *Public Ledger* publică o privire a parohului G. W. McPherson care de orgiune a fost publicat in exemplarul din August cu numele *Presbyterian*. Dr. McPherson să temeă că o incheere a bisericilor protestante a fost pe cale și o sforțare a fost pe picior de a controla afacerile eclesiastice in Statele Unite prin bogăția (ave-rea) a câtor-va indivizi. Parohul zise in parte:

"Doctorul McPherson cere ca o legătură de oameni bogăți cari stăpânesc o sumă de \$22,500,000,000, mai cu seamă de acei cari sunt din New York, trebuie să caute de a aduce bisericile protestante la oaltă, mai întâi într'o federasie și apoi într'o uniune organică "și de a să face pe ei înșiși măestri (învățătorii) Protestantismului."

"El zice încurajătorii acestei biserici de întrebuința catedra Americă de o protecta planurile politice și sociale," și să cere ca toți acei oameni să întrebuințeze averea lor de a stăpâni pe cât să poate, Universitățile și gimnaziile naționale."

Biserica Grego catolică e pe o cale cu mult mai departe de a deveni mai nepopulară de cât cea din Rusia. *Buletinul de Seară* din Philadelphia, 15 Octomvrie a publicat un articol despre starea ticăloasă a unor înșălăciuni statornice într'un timp in biserica statului. Parte din articol zice:

"Moăștele sfinților rusești sunt deschise și arătate in mânăstirile din Rusia Sovietă in prezența multor adunări populare. Popurului e arătat că ceea ce ei au considerat a fi ceva ne-discompus a sfinților lor, nu e altă decât niște imitații (falșificări de corpuri omești, după cum e și sfântul Ioan Gură de Aur din Suceavă: prin care poporul e amăgit și suborbit ori stors de lăanii săi și seduși să creadă minciunile unor călugări ignoranți pe care l'a fugărit lenea la astfel de lucruri.)

Arhiepiscopul de la Voronezh a fost prezent la astfel de examinare, și admis că a foarte scârbos lucru de a privi la așa niște lucruri mârșeave; pe cari ei pretind că sunt sfinte. Ţeu care amăgesc și pe bietul popor să creadă lucruri minciinoase și in sfinți minciinoși.)

Unii dameni bisericesti, ori și cum, să pare a avea capurile in nour și sunt nevrednici a vedea lucruri după cum trebuie să le vadă. (Apostol Pavel și Petru Ioan Teologul și alți dintre cei 12 Apostoli, nu vedem că să fie unde-va păstrați și să li se inchine nimenea lor; de și au fost vrednici de onoare, dar cu toate acestea vedem astăzi că e lucrul din contră: acei cari au fost impotrivitori acelor sfinți "sunt astăzi numiți sfinții" și adorați de câtră popor; de și e scris că să nu te inchini decât "numai Domnului Dumnezeuului tău.") Parohul Dr. Louis G. Wood, de la biserica Episcopală, e reportat in *Seara Americană* din Chicago din 20 Octomvrie, care a zis:

"Nici odată nu s'a făcut de creștinătate așa un tribut (dare) după cum a fost făcut in decursul acestui război."

Acest domn vrednic are un companion pe parohul W. H. Wray Boyle, care reportat in *Noutățile Munților Stăncoși* din Denver, astfel:

"Marele fact a stărei din afară a vieței de astăzi este dreptul de stăpânire a lui Isus Christos, preste inimile și mințile oamenilor."

Dacă condițiunile de astăzi in lume sunt exemple rezultătoare a stăpânirii lui Isus preste inimile și mințile oamenilor, apoi controlul lui Satana care a fost zeul lumii acesteia va fi spre uimire.

OBLIGAȚIA ANGLICANĂ NE-CONFORMĂTOARE.

De mult nutrita speranță că ne-conformații predicătorii să vor supunela ordinațiunile Anglicane să pare a fi in proces de indeplinire. *Britania Săptămânală* (London), 16 Octomvrie a publicat următoarele cu privire la apropierele mutuale făcute de Metodisti Wesleieini și mama lor biserici:

"Planul de reunire a ajuns deabia după o conferență de doi ani cu biserica Westyană, a fost că după Ianuarie 1921 să nu fie ordinație mai mult nici într'o biserici care

nu ar fi considerată de ce-le-lalte ca una valabilă. Acolo trebuie să fie un episcop cu presbiterii cari să pună mânele; și la sfârșitul de 40 de ani nu va fi nici un predicător care nu ar fi ordinar de biserica Anglicană."

O asemenea mișcare e pe picior în țara aceasta, după cum e raportată prin *Presa* Binghamton 15 Octombrie:

"Introducerea Bisericii Congregaționale și episcopale s'au obținut la un număr de propuneri de a să arștopia spre o unire cele mai principale ataceri a lor sunt de a ordina pe predicatorii Congregaționali Presbiterieni, Metodisti, Baptiști și alte secte vor primi, ca adăucare ordinația în bisericile lor. Ordinațiunile Episcopale din mânele Episcopilor Episcopali și vor rămânea și pe mai departe la bunul regulă în starea și dominațiunea lor."

Printre raporturile uscate, sterpe și grozave de la congres totuș să află un punct ocașional de iluminare. Aici e unul după cum e raportat în *Soarele* din New York în 30 Octombrie, cu privire la unele răspunsuri grabnic date de senatorul Sherman și Tomas:

"Sălița senatului e deschisă zilnic; zice Senatorul Toma (Col.) cu o invocare (rugăciune) făcută de vr. capelan (preot) care cere binecuvântări Divine. Dar dacă acelea rugăciuni a capelanului au fost primite, eu totuș nu pot să observ că noi să fi primit beneficiurile cerute pentru înaintare."

Spiritismul stă în frunte. Biserica Anglicană e considerabil prelucrată. La un congres de curând a Bisericii Anglicană, o vorbire ferbinte a fost disputată despre Spiritism, unii dintre cei cu rang au luat o parte și alți altă parte. Parohul J. A. Magee, cel din urmă vorbitor, zise:

"Domnul Arthur Conan Doyle să mișcă din oraș în oraș servind la o populație nebună. Eu am cerut pe Domnul Arthur să lăcăduiască Spiritismul pentru că e periculos sănătății mentale, morale și fizică. După fie care al doilea sau al treilea secundă tânăra sa Domnișoară să întâlnește cu fețurile chipuri, imagini și năuciri care ea cugeată de șine a fi Sfânta Teresie Modernă."

Domnul Jerome K. Jerome, un autor prominent Britanic a încercușat sabia cu domnul Conan Doyle în pri vința subiectului Spiritism. *Literary Digest* îl citează în următoarele cuvinte:

"Unde e această nouă religie? Ce predică Spiritiști? Ori e îndestolat cu lumea după cum să află? Eu mam așezat în aceste cinci ani să privesc ce a făcut sau ce face Spiriti-

știi și am văzut că ei pe oameni de ai face mai puțin fărnici, ori ori mai ne-lacom! Făcūt-au ceva—de a împușina ne-legiurele cari trătează ca niște paseri răpitoare și invennează pământul cu otravă. De cinci ani sau predicat de pe trană și din presă lucruri selbatice și crude. Copii noștri au fost învățați pe genunchele mamelor lor. Rezbunarea și ura acūma sunt vărtași nouă. Christos astăzi e batjocurit în hohutul de răs chiar și în mijlocul palaturilor."

CONDUCĂTORII ORBI A ORBILOR.

Parohul Carol Stelzle un lucrător prominet la serviciul social a bisericii Presbiteriană, în țara aceasta după cum e raportat în *Americianul* din Nashville 24 Septembrie, arătoarele însemnări asupra Spiritismului:

"Dacă noi nu am fi așa de năuc și stupizi, noi am auzi, am vedea și am simți Spiritismul împrejurul nostru."

"Dacă ochii noștri ar fi deschiși, noi am putea vedea, după cum au putut să vadă omul din vechime—despre care e arătat în Biblie—vezi oști de îngeri gata de a lupta în războaiele noastre."

"Moartea în lumea aceasta e fără durere și e ușurată din cauza prezenței prietinelor cari ne salută dacă pășim preste linie."

"Corpul Spiritual cere nutremânt și e improspătat, totuș nu este nimic asemenea ostenelei lumescă din colo de pământ."

"Noi ne reținem personalitățile noastre și mai târziu recunoaștem pe un altul."

"Noi vom fi angajați la o instrucție foarte folositoare după vrednicia personală a dorinței noastre."

"Nu este deosebire de clasă, ci o grupă naturală a acestor asemănări pișăite."

"Acolo nu este măritare nici însurare ci acei cari în realitate s'au înbit în această lume vor fi în strânsă societate în viitor."

"Ori cari au putut să fie metoade de a asigura informațiuni, nu poate fi decât baza fundamentelor Scripturală pentru toate."

Ar fi o afacere de intristare dacă ar fi numai Parohul Stelzle continuat în această natură pericuoasă a spiritismului. Dar într'adevăr devine o tragedie când începe să învețe toate cele ce au învățat păgânii cu patru mii de ani mai naite, și învață într'asa un chip ca și cum ar fi suportat de Biblie și întrebuintat prin adevăratele Bibii care să aplică la omenime în general.

Z. '19—355.

LUCRUL INPARATIEI MESIANICA

"Că și însăși făptura se va libera din servitutea stricăciunei spre libertatea măreață a fiilor lui Dumnezeu." Rom. 8:21.

MORTE. NU CHINUIRE ETERNĂ, a fost pedeapsa care Dumnezeu a orânduit asupra Părintelui Adam. (Facere 2:17.) Pe ste patru mii de ani după căderea omului, Domnul nostru Isus a venit în lume să plătească aceea pedeapsă; și în modul acesta cu viața sa însuși el a făcut aranjamentele pentru ultima cumpărare a toastă omenimea. El a predat prețul, și la urmă va prelua ce-a rescumpărat.

El n'a complectat încă lucrul său, dar până acum el a făcut numai o imputație din meritul sacrificial a morții sale

în favoarea clasei miresei. Indată ce biserica, va fi complectată ei vor fi glorificați ca și corp a lui Christos, acociații săi la natura cerească, glorie, onoare și nemurire. Când va veni timpul pentru Christos — Isus Capul și biserica corpul său — la inaugurarea (intemeierea) Impărăției Mesianice, care Dumnezeu a promis-o de lung timp, și pentru care noi ne rugăm, "Vie împărăția ta; fie voia ta pe pământ, precum este în cer."

Considerând atențiunea afacerii prin care Iehova este a întoarce lumea să devie responsabilă Fiului său Isus Christos, noi observăm că acesta e prescris în ziua de Ispășire a

Iudeilor. Când preotul înalt avea complectat lucru său de mulțumire pentru păcatele Isrealiților, el numai decât avea autoritatea Divină să înceapă a binecuvânta poporul. Așa când Christos, marele antiînchipuitor Preotul Înalt, va avea sfârșit lucrul de oferare a "sacrificiilor mai bune," și când cel din urmă membru din corpul lui Christos va fi fost glorificat, atunci meritul acestor "mai bune sacrificii" vor fi făcute aplicabile (de trebuință) la toată lumea. (Evrei 9:23.) Precum într'un om, Adam, toată omenimea erau constituiți păcătoși, așa într'un alt Om, Christos Isus, vor fi Adam și cu toți copiii săi justificați (indreptățiți) dela condamnarea originală, care venise asupra umană pentru neascultarea lui Adam.

Afacerea va fi înlocuită prin transferarea vinetei lui Adam în socioata lui Christos. Moartea lui Christos va fi aflată că a îndeplinit același preț pentru păcatul din toată lumea; și pe atât cât judecata divină este asupra lumii, omenimea va fi slobozită dela sentința care venise asupra părintelui Adam în Eden. Impărăția sa Milenială este pentru același scop de a rădica rasa Adamică din păcat de degradare și moarte, și restatorinicind'o la perfecțiune omenescă. Dar nici nu este planul Părintelui, că vre unul să fie forțat a primi binecuvântarea divină. "Cel ce vrea să fie forțat a primi binecuvântarea divină." —Apocalupsul 17:17

Sub beneficiul cărmuirii a Impărăției Mesianice de lumină de glorie de bunătatea lui Dumnezeu va fi arătată la toată omenimea. Ei vor fi făcuți să cunoască că restituirea tuturor pierdută în Eden este pregătită de Dumnezeu pentru lume. Când ei vor veni la cunoștința divină, partea le-va fi conform cu viețile lor de curățenie și dreptate. Ei vor reținea voia lor individuală, însă: și dacă oarecare ar voi a face altfel decât ce este drept, el va avea ocaziune a face așa. Dar el nu va fi permis a face nedreptate la alții; pentru că puterea Mesianică va fi exercizând la astfel de timp, și nu va permite nici pe unul a lucra nedreptate. Sub deplina lumină și ocaziunea timpului de binecuvântare, un păcătos care nu face progres spre perfecțiune va fi tăiat dela viață la sfârșitul a o sută de ani a încercării sale. Având fiecare încurajare posibilă a face drept sub glorioasă domnie Mesianică, el nu va avea acuzare pentru afacerile-nedreptăței. Dacă el nu se va supune la regulamentul de cărmuirea dreptăței în modul acesta se va dovedi că el iubește nedreptatea. — Isaia 11:9, 65:20.

LUCRUL MILINEULUI DESCRIS.

Scopul lui Dumnezeu e a da viață vecinică numai la acei cari manifestează indemnul devenind, credincioși și supuși lui, și cari prin răbdare stăruitoare va desvolta un caracter onorabil fiind rădăcat la perfecțiunea vieței. Acei cari manifestează indemnul dreptăței vor fi rădicați din condițiunea (starea) căderii la stindardul perfecțiunii umane precum fu la început în părintele Adam. Acest lucru de a rădica omenitatea va fi lucrul lui Christos și a Bisericii prin diferiți reprezentanți din acest timp. Lumea atunci va fi sloboadă dela condamnarea care venise

asupra lui Adam pentru nesupunerea sa în Eden. Dumnezeu este bine-voitor a da viață vecinică pe condițiile supunerii la legea dreptăței sale. Inșă dacă ei vor fi așteptând la contribuirea acestei afaceri; și în silința lor a se ridica din păcat și degradare ei vor avea ajutorul său. In urmă bine-voitorii și supușii vor avea viață vecinică; dar nevoitorii și nesupușii vor fi tăiați dela viață — în a doua moarte.

Manifestările, atunci, vor fi între timpul când omenimea e legal-iertată și timpul când ei vor cuprinde perfecțiunea ori că vor muri moartea a doua. In decursul acestui timp ei vor fi din rasa Adamică. Așa când ostile din adorămirea morței sunt treziți, ei nu vor veni din mormânt ca și copiii a lui Christos, dar ca și copiii a lui Adam. Sub aranjamenturile Impărăției Mesianice ei vor primi ocaziunea de a părăsi credința dela Adam și a primi viața vecinică Christos va da la acei cari își dovedesc loialitatea lor către Dumnezeu și principiiurile dreptăței. Așa departe pe cât lumea e interesată, acest lucru a lui Christos va continua până la sfârșitul a o mie de ani de domnie Mesianică. Atunci omenimea va fi perfectă, gata a fi predată Părintelui, precum Apostolul Pavel arată. — I Corinteni 15:21-28.

In decursul acestei mie de ani Părintele nu va recunoaște omenitatea de loc. El va preda toată rasa Adamică lui Christos, care va avea deplină îngrijire de omenime. Până când Impărăția Mesianică e în putere, nici Părintele însuși nici oarecare alt cineva decât Christos va avea ori ce de făcut cu omenimea. Inșă când Mileneul s'a afârșit, Christos va prezenta rasa perfectă Părintelui atunci vor fi primiți de Dumnezeu.

ORI CE CONDEMNARE DATĂ LA O PARTE.

Apostolul Pavel, vorbind de familia umană, zice, "Fiindcă făptura fu supusă zădărniceii (slăbiciunii), nu de bună-voie." (Rom. 8:20.) Aceasta este astăzi, rasa Adamică n'a devenit imperfectă prin vre'o voie de ei înșiși. Părintele Adam fu alungat din atigere cu Creaturiul său. Păcatul a intrat în imperiul său, și el fu lăsat afară din cale. Condamnarea la moarte venise asupra lui; și prin leaga transmisiunii strămoșesci toți din urmași săi fură cuprinși în condamnarea sa. Dar "Dumnezeu așa a iubit lumea că a dat pe unul născut Fiul al său, ca ori cine crede în el să nu piară, dar să aibă viață vecinică." (Ioan 3:16.) Domnul nostru Isus este gata a rescumpăra pe acei cari venise nevoitori în păcat, dacă ei vor primi teminurile și condițiile sale. Fructele-întâi din lucrul făpturilor sale e biserica din vârsta Evenghelică. (Iacob 1:18.) Expresiunea "fructele-întâi" dă de înțeles alte—fructe-după aceste. In alte cuvinte, nu, numai biserica e care va fi mântuită, dar numai e întâi adunată. Partea ei este cu Domnul lor în împărăția sa de glorie, onoare și nemurire. Atunci toată omenimea va avea ocaziunea lor—înșăși creatura care fu supusă zădărniceii, și care e să fie eliberată dela robia co-rupției. — I Ioan 2:2.

În cele din urmă toată omenimea va avea ocaziune, a se întoarce din robia morții. Dar întâi, o fază legală a condamnării asupra rasei umane. Această condamnare legală va fi înlăturată la începutul Mileniului. Atunci este condamnarea actuală—moartea și toți concomitanții (însoții) ei. Omenimea a devenit așa ruinată de lucrarea morții, de corpul lor a devenit stricat. "Nici unul nu este drept, chiar nici unul măcar." Toți sunt stricați, toți sunt imperfecti, afară din cale; și omenimea va rămâne în această condiție a imperfecțiunii chiar și după ce partea legală a condamnării va fi înlăturată.

La începutul Mileniului când Christos va prezenta meritul sacrificial a morții sale în interesul lumii, numai decât omenimea se va preda lui. Însă, fiind rădicată dela moarte, lumea curând va veni în condamnare iarăși, fiar că ei nu ar fi în mâinile Mijlocitoriului între Dumnezeu și om. (1 Tim. 2:5.6.) Dacă vre' unul avu păcatele sale iertate și atunci stând în însăși puterea sa înaintea lui Dumnezeu chiar pentru o zi, pe seară el va fi iarăși sub condamnare, afară numai dacă el putea veștii fără păcat în aceasta zi. Pentru că din nevrădnicia lor a sta înaintea lui Dumnezeu va preda lumea la serviciul lui Mesia, și nu va recunoaște omenimea până la sfârșitul Mileniului.

FII LUI DUMNEZEU PE PLANUL UMAN

Lucrul lui Isus va fi a libera omenimea dela robia corupției, dela care ei sunt neputincioși a se libera înseși. Cristos va slobozi creatura gemătoare dela puterea păcatului și a morții, și va aduce bună-voința și supunerea în schimb în libertatea deplină a fiilor lui Dumnezeu. Ori cine atunci va putea deveni un fiu a lui Dumnezeu pe planul uman, perfect precum fu Adam înainte de a căzut dela favoarea divină. Când Adam fu un fiu a lui Dumnezeu, el n'a fost "vândut sub păcat"; dar, din contră, el fu perfect în chipul și asemănarea Creatorului său—"foarte bun." Așa este și cu sântii îngeri. Ei sunt fiii a lui Dumnezeu pe planul spiritual. Astfel Dumnezeu descrie că va fi cu fii săi umani. Ei vor fi eliberați dela robia corupției în deplină libertate ca fii a lui Dumnezeu. — Romani 8:19-21.

Părintele Adam la început fu chemat fiu a lui Dumnezeu. (Luca 3:38.) Așa când umanitatea va fi restorată la perfecțiune, "Atunci va da împărăția lui Dumnezeu, Părintelui" când va fi pus jos pe toți nesupușii. Atunci toți acei cari primără voia lui Dumnezeu vor intra în glorioasa împărăție de libertate ca fii a lui Dumnezeu. Ei vor fi perfecți, în chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

ISUS IERTĂTORI DE PĂCATE

SCOPUL MINUNILOR DOMNULUI NOSTRU. — RUDENIA ÎNTRE PĂCAT ȘI BOALĂ. — CREDINȚA APRECIĂRII ȘI RENȘĂRII. — DOMNUL NOSTRU INVINOVAȚIT DE BLĂSTĂM. — FUNDAMENTUL PRINCIPILOR GUVERNAMENTULUI DIVIN. — DOMNUL NOSTRU AUTORIZAT A ERTA PĂCATELE. — GATA SACRIFICAT ȘI ACUM TRANȘPEREAZĂ LEGĂMÂNTUL SĂU. — FILOSOFIA CUVINTELOR DOMNULUI NOSTRU LA OMUL PARALIZAT (SILVÂNOD).

— MARCU 2:1-12. —

"Fiul omului are putere pe pământ a erta păcatele." — Vers 10.

AI târziu când Mântuitorul nostru s'a rentu-Mesagiul Său, Evanghelia Împărăției, normat la Capernaum acolo fu o înbuzeală ca să'l vadă și să'l audă, și au adus bolnavi pentru înșenătoșare de cuvintele și atingerea de Dănsul. Minunile care Domnul nostru le-a îndeplinit fură special (mai cu seamă) cu privire a dobândi auzul poporului despre utățile bune fură privilegiul ca ei să devină fii a lui Dumnezeu și împreună-moștinitori cu Isus în Guvernamentul Mesianic care vor binecuvânta Israelul și toate națiunile cu lumină, cunoștință, și ridicându-i dela păcat și condițiunea morții.

Domnul nostru Isus fiind astfel predicând, mai mulți Israelliți adânc serioși au adus la Dănsul pe un tânăr paralizic pe patul său cu totul slab. Neputând veni în casă de gloată, acei oameni au desfăcut acoperișul și l'a coborât pe omul bolnav în prezența Mântuitorului. Ei trebuie să fi avut o credință puternică nu numai în puterea Domnului, dar deasemenea în inimoșia și răbdarea Lui, credință că în El să nu sufere aceasta năcăjire el o să recunoască adâncimea trebuinței omului pentru vindecare. El va servârși lipsa adâncă a omului de înșenătoșare. Astfel de credință arătată prin astfel de sfortare eroică, nu putea lipsi de a fi pretăută de Domnul și Rescumpărătorul nostru.

Dar neașteptat din întâmplare. În loc de înșenătoșarea omului de boala lui rea, Isus strigă: "Fiule, iartă-ți-se păcatele tale!" Poate că tânărul om puțin a cugetat de păcatele sale și de ertarea lor decât de speranța vindecării sale. În orice întâmplare, Domnul nostru puse mai întâi cel mai înportant lucru. La început El fu Purtător-de păcate și Învățător, lucrul Său de înșenătoșare fiind al doilea timp—o singură exerciție, la așa vorbire, ca și dând o lecție apăsată.

PĂCATUL SUB LEGEA MOSAICĂ.

Sub Legea Mosaică care Dumnezeu o făcuse cu națiunea lui Israel prin Moise, păcatul original fu tipical ispășit prin sacrificiurile Zile de Ispășire, și poporul fu ținut la considerație pentru înfrângerea Legei lor. De aici boalele serioase a Iudeilor semnifica păcatele serioase. Astfel Isus la altă ocaziune zice la o persoană pe care o vindecase: "Nu mai păcătui, ca să nu'ți fie ceva mai rău." Si iarăși: "Iertaie sunt păcatele ei celea multe." — Ioan 5:14. Luca 7:47.

Cu toate aceste, noi nu uităm, că aceste deosebite a-faceri erau numai pentru Iudei, și nici odată nu s'a referat la Păgâni ori la Creștini, deși e cu totul adevărat că sigur suferința apare foarte general a ocupa călcarea caracterului legilor naturei, fie că Iudeii sau Păgânii's astfel de păcatoși. Scopul ce noi dorim e că Dumnezeu n'a făcut astfel de legământ cu biserica sau cu lumea în ziua

generală. De aici dreptii sunt adese bolnavi, și păcătoși sănătoși.

IERTAREA PĂCATELOR.

Când Domnul nostru declarase iertarea păcatelor paralicului Iudeu, niște cânturari în ascultare eugetase că astfel de cuvântare fu blăstăm, că Isus era prestins cu o putere care aparținea numai la Dumnezeu. Ei nu considerase că Isus era în adevăr Mesia, Rescumpărătorul, ocupând autoritate a șterge păcatele dela care El fu să rescumpeze omenirea. Pricepevia eugetelor, și cunoștinței lor că ei astfel să pot poticni pește marele adevăr la nedreptatea lor. Isus în câteva cuvinte limpezând afacea, zicându-le: "Ce este mai lesne, a zice omului, iertate-ți sunt păcatele sau al vindeca?" El bine știa că ei vor zice că vindecarea fu mai grea. El fu vrednic pentru zicerea sa. "Iertate ficți păcatele tale," dacă n'ar fi avut El putere a ierta păcatele. În dovada acestei El zice la omul paralic căruia păcate El lea iertat: "Rădică-te, patul și mergi la casa ta."

Imediat omul fu însenătoșat și plecă, ducându-și patul său cu dânsul. Poporul făcându-i cale, și cu uimire măreau pe Dumnezeu zicând: "Ca astfel nici odată n'am văzut!" Ei au auzit explicarea lui Mesia despre Impărăția Sa și declarația puterii Sale a ierta păcatele. Atunci ei au văzut dovada Lui prin puterea minunii. Ce putea ei ajuta decât să dorească ca Impărăția lui Dumnezeu să poată fi imediat stabilită, că favoarea devină să se întindă la toată lumea și să înmulțească binecuvântările restatorniciei până a nu mai fi boală, suferință, păcat, moarte? În Ori ce caz, înaintea de Impărăția Mesianică putea fi așezată și lucrul ei de restatornicie început, o altă trăsătură a Planului Divin trebuie a fi sfârșită — Aleși lui Dumnezeu. Mireasa lui Christos, trebuie mai întâi a fi aflată. Palestina și cu înfășurarea națiunii n'a pregătit în deajuns numărul Aleșilor a îndeplini cerința lui Dumnezeu. De aici, după alegerea a toți "Israelii într'adevăr," favoarea lui Dumnezeu s'a întors dela Israelul Natural la Păgâni, a aduna din ei numărul îndeajuns la complectarea clasei alee. — Fapte 15:13-18.

TEMELIILE PRINCIPIURILOR GOVERNAMENTULUI LUI DUMNEZEU.

Temeliile principiilor sunt de sigur referate la afacerile lui Dumnezeu cu omenimea care va fi recunoscută. Guvernamentul lui Iehova este temelia, nu pe Miță, dar pe Justiție. (Psalm 89:14.) Intrun sens din cuvântul lui Dumnezeu, Justiția nici odată nu iartă, și nici nu poate face așa, precum noi vom explica. De Dumnezeu noi celim: "Lucrările Lui sunt descoperite." (V. Moi. 32:4.) Hotărârea lui Dumnezeu este că fiecare creatură să fie perfectă precum noi de trebuință iertarea pentru ei, precum nici nu va fi scuzare pentru ei, precum nici nu va fi scuzare pentru păcatele lor. Tot astfel și omul creat perfect, în chipul și asemănarea Creatorului său, și fu fără scuzare pentru păcat. De aceea el n'a lipsit proviziuni pentru miță pe atât cât fu în unire cu Dumnezeul său.

Când ispita venise, omul a căzut dela supunere în pă-

cat, și dela favoarea Divină și viață în disfavoare și moarte. Pentru că el fu fără scuzare, Justiția Divină nu face scuzare pentru dânsul. După aceea iubirea, o altă trăsătură a caracterului lui Dumnezeu, fu adusă în exercițiu pentru ajutorul omului. Dar chiar Iubirea Divină nu poate încălca sau împotrivi cu Justiția Divină. În alte cuvinte, Dumnezeu nu poate ierta un păcătos pe care El la condamnat la moarte. Ce el putea face, și făcuse, a fost pregătind în timpul potrivit pentru rescumpărarea omului. Toată Mișa lui Dumnezeu, deci, curse prin canal de Rescumpărare.

Aplicându-se acest principiu la Mântuitoriu și la învățăturile Sale, noi zicem, Cum putea El ierta păcatele pe când Justiția Divină n'a putut ierta, nici a lăsat la o parte plata păcatului? Răspunsul este: Isus fu Reprezentatul Mișei Divină, și la acel timp fu printre oameni pentru acelaș rezultat dând viața Sa ca și un sacrificiu pe socoata omului; și la Dânsul aparținea onoarea deosebită de a ierta păcatele.

Unii pot zice, deci: Cum poate fi aceasta așa pe când Domnul nostru încă n'a fost murit pentru păcatele omului, încă n'a fost ridicat pentru justificarea omului, și încă nu s'a fost înfășurat în prezența lui Dumnezeu pentru Familia credincioasă? Noi răspundem: E adevărat că Domnul nostru n'a fost isprăvit acest lucru, și cu adevărat încă nu fu chiar îndeplinit lucrul Său ca Rescumpărător și Restituitor de oameni, totuși El a început când la timpul botezului Său ca Rescumpărător și Restituitor de oameni, totuși El a început când la timpul botezului Său în Iordan prezentându-se pe Sine ca și preți de Rescumpărare pentru om. Conform Scripturilor El la acest moment și a predat toate ale Sale pământești în favoarea omului.

Dar aceasta predare de toate ale Sale n'a dat autoritate Lui a ierta păcatele. Ci Dumnezeu a primit consecrarea Domnul nostru ca socotită. Primirea Divină a sacrificiului lui Isus fu manifestată prin împărtășirea Spiritului Sânt, care a luminat asupra Domnului nostru asemenea un porumb, precum Ioan Botezătorul mărturisise. Continuând primirea plăcută de acest sacrificiu fu mărturisită prin prezentarea puterii lui Dumnezeu, făptuind în și prin Isus pentru însenătoșarea boalei rea. Astfel noi vedem cuvintele Domnului nostru către omul paralic, "Iertate-ți sunt păcatele tale," fură justificat prin faptul că El în poziția de a face satisfacția (mulțumire) pentru păcatele a toată lumea, și că Părintele era gata a arăta primirea sacrificiului atunci în progres.

Întreaga operație din Vârsta Evangheliei este, atât cât Biserica e privită, una din credință. "Căci umblăm prin credință, și nu prin vedere." (2 Corin. 5:7.) Prin credință noi serărgim iertarea păcatelor noastre; prin credință noi privim în viitor și credem că în Invierea Dinții ne vom împărtăși cu gloria, onoarea, și nemurirea Domnului nostru; prin credință noi suntem mulțumiți și repausați în speranță; pentru că prin credință astfel desevărgiți vom fi primiți când ne vom deștepta în asemănarea Sa. — Psalm 17:15. Z. '12—10.

Continuare Din Studiu in Scripture Volumul al 5-lea Cap. IX

CE MARTURISEȘTE SPIRITUL SFANT

DECI fie care, cine să numește un fiu al lui Dumnezeu să se Lumineze în lumina paginilor din capitolul de ma'nainte, de are el mărturie "Spiritusului", care e a fiilor lui Dumnezeu; și să repetăm examinarea mai adese ori, și astfel să "păzim a fi în iubirea lui Dumnezeu, bucurându-ne în mărturia Spiritului.

234 §3. Suntem noi cultivați continuu? Trăcăm noi prin astfel de experiențe mici sau mari, după cum tendințele corpului nostru sunt strămutate de la noi mai grabnic sau mai încet, cari să luptă în contra spiritului — precum e mânia, ne-legiuirea, ura, iubire de sine, pizma, cearta, și toate celea ce sunt contră la legea Spiritului vieții în Christos Isus-care e Spiritul iubirei? Așa dacă putem recunoaște lucrul de cultivare în progres până la o întindere, noi nu ne vom îndoi de a recunoaște creșterea în direcția cuvenită—in umilință în îndelungă răbdare, nobilitate, iubire frățească, iubire. Ori care, după o examinare cu îngrijire pe această linie însemnată în cuvântul lui Dumnezeu, poate recunoaște astfel de experiențe în progres, atunci poate și că el e primit de Dumnezeu, fiind că are această mărturie a Spiritului.

235 §1. Apoi cară, Spiritul mărturisește că ori cine e "născut (concept) de la Dumnezeu, nu poate să păcătuiască." (Ioan 5:18.) Un fiu al lui Dumnezeu poate fi apăsât de cătră natura sa veche și (recunoscut ca mort dar nu în fapt mort) el poate fi cuprins într'o rățăcire sau poate greși în judecarea sa, ori, în cuvinte, dar el nici odată nu ar voi a păcătui contra lezei lui Dumnezeu. Apoi așa dacă inima noastră răspunde la aceea ce nouă ne-ar placea a face ce e plăcut lui Dumnezeu, și dacă nu ar vătămă ori împotrivi nici într'un chip la voia lui Dumnezeu,—ci că noi din contră am voi ca voia lui să fie făcută și planurile sale împlinite, care va zădărnici și va rupe chiar cele mai afunde spranțe ale noastre și ori ce altă legătură puternică pământescă,—apoi e învederat că noi avem această mărturie a Spiritului sau minte care să unește cu mărturia Spiritului de adevăr după cum aici e introdus: și aceasta e o mărturisire, nu numai că noi am fost primiți în familia lui Dumnezeu, dar că noi suntem mereu în ea.

§2. Spiritual mărturisește prin cuvântul lui Dumnezeu, că acei cari sunt poporul Domnului sunt separați de lume—și că speranța lor, ținta lor și îndemnul spiritului lor în general, e deosebit. "Dacă voi ați fi din lumea aceasta, lumea ar iubi ceea ce e al său: fiind că nu sunteți din lume, pentru aceea lumea vă urște." "Da și câți ar voi a trăi cu evlavie în Christos Isus vor suferi persecuție." — Ioan 15:19; 2 Timot. 3:12.

§3. Pot inimile noastre potrivit mărturisi că cuvintele acetee reprezentează propriu experiențele vieții no-

stre? Dacă așa spiritul (mintea) noastră că noi suntem mărturisește cu spiritul (mintea) noastră că noi suntem a lui. Dar nici să nu uităm că "lumea" vorbită de Domnul nostru cuprinde pe toți cei cu mintea lumească, în care mintea lumească sau spiritul are loc bătut. În zilele Domnului acesta a fost adevărat în cazul cu Biserica nominală a Iudeilor: în fapt toate persecuțiunile Sale au venit de la profesorii religioși. Pe când, noi cei ce vom a urma pe urmele mântuitorului nostru nu avem a ne minuna, dacă în asemănare ne vine câte o descurajare prin experiențe și aflăm că spiritul unei, în cea mai împotrivoare lora a sa, să va descoperi într'unloc unde noi chiar natural il putem aștepta de la acei cari mărturiseșc fiilor lui Dumnezeu că ei sunt copii lui Dumnezeu. În zilele Domnului cei mai mari religioși il numiră pe Domnul Belzebub, prințul demonilor. Si Spiritul sânt mărturisiră prin cuvintele Domnului, zicând, Dacă au numit pe stăpânul casei Belzebub, cu cât mai mult vor numi pe casnicii Săi." (Mateu 10:25.) Dacă, noi pentru aceea suntem vorbiți de rău fiind că vom a fi în asemănare (unire) cu adevărul, și servi adevărul, noi, în adăugare avem și aici mărturia Spiritului că noi suntem pe cale adevărată.

236 §1. Dacă Domnul nostru Isus s'ar fi unit cu conducători poporului în Biserica Iudeilor, și s'ar fi retras de la vorbirea Adevărului în iubire, și s'ar fi restras de a arăta învățătura falsă din zilele Sale, El nu ar fi fost "urât," nici "persecutat;" ci din contră, El ar fi fost "foarte estimat și cinstit de oameni." Dar după cum, El însus a declarat, că ceea ce la oameni "e foarte prețuit la Dumnezeu e urăciune." — Luca 16:15.

§2. Dacă Domnul nostru, simplu ar fi tăcut și nu ar fi zis nimic despre fățaria lor urăciunile și ne-rușinările lor, rugăciunile cele lungi și învățăturile cele fașe și a farizeilor și carturarilor, fără indoială, ei l'ar fi lăsat în pace, nu l'ar fi persecutat, nu ar fi avut a suferi pentru adevăr. Tot asemenea e și cu următori Săi; o clasă în asemănare în zilele noastre asupra cărei vine ură și pizmă din cauza adevărului și că sunt conduși de Spiritul Domnului, și urmează instrucția Sa, lăsând ca lumina lor să lumineze. Si dacă uni din pricina sufăr, pe căd ei voesc a vorbi adevărul din iubire și a face tot ceea ce li stă la îndemână, apoi fericiți sunt pentru aceea, după cum Apostol zice, "Spiritul mării și a lui Dumnezeu repausează preste voi." Ei au această mărturie a Spiritului spre credințioșia lor pe calea strămtă,—1 Petru 4:14.

237 §1. Apoi cară, Spiritul mărturisește, că ori și cine să rușinează de Mântuitorul și de Adevărul Său care El a învățat, și Domnul să va rușina de el când va veni să-și pregătească mărgăritarile Sale. (Marcu 8:38.) De aceea, ori și cine află că inima sa iubește pe Domnul

și Cuvântul Său și primește în inima sa ori ce ocaziune potrivită, recunoscând pe Isus ca pe Mântuitorul și Învățătorul, și fără fățărnicie să prezentăm Cuvântul mărturiei sale, pe atâta timp pe cât unul are aceasta în inima sa e un fiu a lui Dumnezeu, și un moștenitor a Împărăției. Așa unii au pricină de a să bucura în promisiunile Domnului pentru că ei sunt de felul acela de care Domnul are plăcere ca El să mărturisească despre ei înaintea Părintelui și a sântilor îngeri. Dar dacă unii nu au această mărturie — dacă careva din contră, arată prin mărturia inimii că el să rușinează de Domnul, să rușinează a să mărturisi pe sine că e un urmaș al Domnului, să rușinează cu "frații săi," membrele corpului Său și să rușinează a mărturisi învățătura pe care El a învățat-o ~~de~~ unii astfel cari au aceste expețe au mărturia Spiritului că dacă aceste condiții nu vor fi schimbate Domnul să va rușina de ei la venire Sa adouă, și nu îi va mărturisi înaintea Părintelui și înaintea solilor săi.

§2. Mai departe Spiritul mărturisește că, "Ori cine e născut (conceput) de la Dumnezeu învinge lumea; și aceasta e victoria care învinge lumea, însăși credința voastră." (1 Ioan 5:4.) Deci să examinăm inimile noastre, spiritul și mintea noastră, în lumina mărturiei Spiritului sânt. Suntem noi învingători după scopul său? Scopul e că dacă vom a fi a Domnului trebuie a nu fim în unire cu lumea, ori în conflict cu ea—ori cu scopurile ei speranțele și ambițiile ei. Cugetul de conflict e conținut în expresiunea, "a învinge lumea." Si noi putem vedea că nici unul nu poate fi un învingător a lumii, care e în simpatie și milă cu ea, și în general cu spiritul ei de mândrie, fală și egoist și ambiție, etc.

233 §1. Mai înainte de ce noi nehotărâm pozitiv că suntem noi învingători a lumii ori nu, deci să notăm că noi nu avem a învinge lumea prin linzușire, nici prin aceea ca să luăm parte la prostiile sau a încerca a le da o încurcătură religioasă; nici nu avem a învinge lumea în oare care lucru religios, așa după cum e învățarea în școala de Dumnezeu, ori a aputa pe cei săraci, ori a ajuta la o biserică sectariană. Nici pe o cale din acestea nu ne arată enu "mărturisește" că noi putem învinge lumea. Adevăritatea lui e pozitivă, că victoria care învinge lumea e credința noastră. Spiritul astfel mărturisește că dacă vom a deveni învingători, noi trebuie să umblăm prin credință, și nu prin vedere. Noi nu avem a ne uita la lucrurile văzute—după cum e popularitate, arătări, gratulări denominaționale, etc. — ci avem a privi la lucrurile cari nu să văd—cele spirituale și eternele. (2 Corint. 4:18.) Noi trebuie să avem aceea credință care e expresată prin cuvintele psaltului: —

"Mai bine voi umbla cu Dumnezeu prin întinerie
Decât cu o ceală nebură zica la lumină."

§2. Mai departe, Spiritul sânt ne mărturisește, prin cuvânt, că dacă suntem fii lui Dumnezeu, noi nu vom fi în necunoștință despre lucrurile din prezent nici despre "ce-

le ce au să vină," pentru că noi vom fi învățați și luminați de D-zeu, prin cuvântul Darului Său-Cuvântul Spiritului Său. După cum noi chibzuim, "a crește în har", noi vom doborâ și dobândi în adăugare laptele Cuvântului, "mâncarea puternică" care Apostol declară e pentru acei de o dezvoltare mai deplină. (1 Petru 2:2; Ebrei 5:13,14.) Dezvoltarea în har și Spirit, credință, caracter, cunoștință, control de sine, răbdare, umilință, iubire de frați și iubire, ne va aduce pe noi mai în strânsă societate cu Părintele și cu Domnul Isus, așa Domnul va fi în stare și voios a comunica cu noi tot mai limpede o cunoștință a grătosului Plan, precum și a grătosului Său caracter.

239 §1. Referându-ne la această creștere, Apostol petru zice: "Dacă aceste lucruri vor fi în voi cu abundență, vă vor face pe voi a nu fi nici lereși nici ne-fructiferi în Cunoștință despre Isus Christos; dar celui ce îi lipesc aceste lucruri e orb, și nu poate să vadă departe. . . . Pentru că făcând astfel nici odată nu veți greși căci astfel să va da vouă deplină intrare în eterna Împărăție a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos. — 2 Petru 1:5-11. Compară Ioan 16:12, 15.

§2. Fiecare să se întrebe pe sine însuși, de are el această mărturie a Spiritului, această mărturie spre creșterea sa ca Creatură Nouă în Christos Isus, și ori de dezvoltă el sau nu felul de fruct și caracter care e specificat aici. Deci să ne amintim de asemenea că creșterea noastră în iubire și în toate fructele Spiritului atârnă foarte multe pe creșterea noastră în cunoștință; și creșterea noastră în cunoștința divină atârnă deasemenea pe creșterea noastră în fructele Spiritului. Fie care paș de cunoștință aduce paș de corespunzătoare datorință și fiecare paș luat de datorință și ascultare va fi urmat de un alt paș de cunoștință, pentru că așa, mărturia Spiritului, va fi experiență tuturor învățați de D-zeu în școala lui Christos. Dacă avem această mărturie a Spiritului de creștere, atâta în har cât și în cunoștință, apoi să ne bucuram în tranșa, și apoi să urmăm tot în aceeași cale până când ne va duce pre noi, sub conducerea divină, la aceea care e perfectă, atâta în cunoștință cât și în har.

MĂRTURIA SPIRITULUI ÎN VÂRSTA VIITOARE.

3. Spiritul sânt va mărturisi în vârsta viitoare la lumea împăcată, în mod foarte asemănător, dar foarte neasemănător în fapte. Acci cari vor avea Spiritul nu vor fi mai mult acei vr'o câțiva servi și serve, ci după cum Profetul Icel declară "toată carnea." (Ioel 2:28.) Mărturia Spiritului nu va mai fi "că ori cine ar voi a trăii cu pietate să sufere persecuție;" pentru că persecuție nu va mai fi permisă acolo. Nu va mai "mărturisi" spre "o cale strâmtă" de sacrificii, pentru că ziua sacrificiului va fi trecută: "O cale înaltă va fi acolo" care va fi fără de pietri de poticnire. (Isaia 35:8; 62:10.) Să va

mărturisă că "toți cei făcători de rele vor fi stărpiți; dar acei cari așteaptă pe Domnul vor moșteni pământul." (Fapte 3:23; Psalm 37:7-11.) Va "mărturisi" binecuvântări celor "buni și pedepse și nimicire tuturor celor ce cu voia fac rău." E tot acel Spirit sânt dar sub diferite administrații (serviciuri.)

240. §1. După ce am învățat cum Spiritul sânt "mărturisește" și cum sunt unele din mărturiile lui prin Cuvântul sânt a lui D-zeu, noi intru adevăr aflăm aceasta foarte mult mai îndestulătoare decât toate îndoielele și frica inspirată prin condițiile mentale și fizicale,— unele simțuri, numite de unii mărturiile Spiritului sânt. Totuș, noi să chemăm atențiunea la faptul că nu toți creștini pot să aibă tot aceeași mărturisire a Spiritului lui D-zeu cu spiritul sau mintea lor. Toți creștini de mari experiențe și dezvoltări să aibă adevăratele mărturii în toate aceste puncte, în alte puncte așezate în Scripturi; dar sunt creștini tineri cari încă nu au înaintat destul spre a avea aceste mărturisiri: —unii, poate, să fie într'adevăr concepuți de Domnul, și după cum încă au numai puține din ele. Marele Vieri nu așteaptă fruct, nici verdeață nici fructul dezvoltat și copt, din aceste ramuri proaspete și din mugurii cei fără putere.

§2. Mărturia cea dintâi ce pot să o aibă cei din nou concepuți e, că ei sunt primiți de Domnul; fiind că ei sunt ramuri tinere, în Via cea adevărată; și că Spiritul Vieri e în tranși—adece au dorință a crește și a fi în asemănare cu Via, și au a aduce fruct. Nici să nu lese a trece timpul, după ce mlădița înmugurește, înainte de ce semnele de frunze și boboci a promisiunii vor fi descoperite. Copiii noi săscuți în familia spirituală manifestează relațiunea lor către frații mai bătrâni și mai dezvoltați membri a familiei; nu dezvoltăți prin mănecarea vârtoasă, care i'ar gătui ei prin dorința laptelui întăritor prin care pot crește. — 1 Pétru 2:2.

241 §1. Acei cari să află că sunt posedați cu mărturiile de mai-nainte amintite, a Spiritului în corespundere să pot bucura; și ori ce amănunt care le lipsește, ei să se sîrguescă spre al cultiva și al dezvolta, așa că în fine să aibă mărturia Spiritului în favoarea lor în ori ce puet în aceste mărturisiri spirituale cu privire la umblare și experiențele poporului credincios a Domnului. Așa apoi uni nu vor mai lipsi a mai cărta — "Acesta e un punct pe care dăream al ști." Ci din contră ei vor ști și vor avea deplină asigurare de credință, și vor fi înrădăcinați, îngropați, clădiți și stabiliți în credință. Aceasta e calea aranjată de D-zeu ca noi pe deplin să scăpăm de frică: — de "Castelul îndoielelor" — pentru că încrederea noastră zace cu siguranță în promisiunile, cari nici odată nu pot să liprească. Aceasta după cum e adevărat în timpul de încercare, importrivire și întunecime, după cum noi particular luăm parte în lumina Părintelui Cereș. Poetul corect i-și dă expresiunea, zicând:—

"Când întunecime să pare că acopere fața Lui
Eu mă repaușez în grația Lui neschimbătoare.
Jurământul Său, Legământul Său și Sângele Său,
Mă suspoartă în valurile spumezoase.
Când toate împrejurările sufletului meu dau loc
Apoi El e toată speranța mea statornică."

SFINȚII PRIN SPIRIT.

§2. "Dară vați spălați, dar vați sfințiți, dar vați îndreptat prin numele Domnului nostru Isus Christos și prin Spiritul D-zeului nostru." — 1 Corint 6:11.

§3. Sfințire semnifică a deosebi ceva la o parte. Toți câți sunt sfințiți, deosebiți, deplin consacrați lui D-zeu, trebuie mai-întii spălați sau îndreptățiți—ori actual curățiți de păcat ori că recunoscut curățit—îndreptățiți prin credință." Îndreptățire actuală vafi calea de a să apropia către D-zeu din partea lumii în decursul mileniului, sub conducerea și ajutorul marelui Mijlocitor, ca și o parte a procesului de ispășire. Îndreptățirea recunoscută e aceea prin credință,—această e aranjamentul care lucrează în decursul acestei Vârșii a Evangheliei, prin cari noi cari suntem păcătoși din natură, în acărora corp nu locuiește desăvârșire, sunt recunoscute curate, sfințe îndreptățite și primite de D-zeu prin primirea lui Christos Răscumpărătorul nostru. Noi credem în mărturia Scripturală că Christos măr a murit pentru păcatele noastre potrivit Scripturilor" și crezând acesta și dorind a scăpa de păcat, noi suntem primiți de D-zeu totuș ca și perfecți, fără de păcat și îndreptățiți prin meritul sângelui prețios. Fiind astfel îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, și ne putem apropia de El, și vom fi primiți de El și putem a face lucruri de care sunt primite Părintelui, prin meritul Domnului nostru Isus Christos. Dovada care o avem despre îndreptățirea și sfințenia care vine prin cuvânt, și e numit "sigil" o "mărturie" a Spiritului în noi.

242 §1. *Futerea* care ne învrednicește a trăi pozitiv cu voturile noastre de consacrare e Spiritul sânt ori mintea sântă a lui D-zeu, pe care o primim ca rezultat a credinței noastre în Christos, și consacrară noastră e a fi "morți cu El." Spiritul Adevădului care-l primim prin Studiul în cuvântul Părintelui, în spiritul nostru de ascultare către El, care ne pregătește puterea de lipsă a învinge lumea, și însăși poștele noastre cele nepotrivite. După cum, textul de sub considerație declară că toate curățirile pe care le am întâmplat, toate îndreptățirile, și toate deosebirile noastre spre dreptate, și retragerea noastră de la păcat—toate învingerile și binecuvântările în această direcție au venit la noi prin meritul Domnului nostru Isus Christos, și prin canalul Spiritului de sfințenie, Spiritul lui Dumnezeu, care l'am primit.

§2. Alte Scripturi sunt în unire cu aceste aflate. Tot acel Apostol Pavel s'a rugat pentru Biserică. "D-zeul păcei să vă sfințească pre voi în toate." (1 Tesalonic 5:23.) El nu contrazice aici adevăratele de mai-nainte, că Spiritul sânt a lui D-zeu e cel care sfințește. Dumne-

zeu e care sfințește, și mediu, metoda, ori canalul e Spiritul sânt și nu o altă persoană.

243 §1. Apostol Petru declară că Biserica are a fi "aleasă prin sfințire (deosebire) de Spirit spre ascultare." (1 Petru 1:2.) Cugetul aici e că acei pe cari D-zeu îi recunoaște ca pe ai Săi aleși, și cari sunt îndemnați să facă sigură chemarea și alegerea lor sigură, sunt chemați, nu într'un mod hotărâtor, ci după principiile fixate în comparație că dacă Spiritul sânt (Influența Adevărului) lucrând asupra lor îi va aduce la condiții de deplină ascultare (sfințire) la voia, planul și providența Părintelui, apoi ei vor construi dintre cei aleși.

243 §2. Apostol Pavel, în altă epistolă (Efez. 5:26), au atribuit această putere de sfințire și curățire a Bisericii prin cuvântul Lui Dumnezeu, zicând "Christos a iubit Biserica, și s'a dat pe Sine pentru ea spre a o putea sfinți și curăți cu spălarea apei prin Cuvânt." Noi nu avem a presupune că Apostol aici i-și contrazice adevăriturile de mai înainte, spre rezultatul că D-zeu sfințește Biserica, nici contra zicându-și adevăriturile sale cele-alte, că acela e Spiritul lui D-zeu care sfințește Biserica. Clar și negreșit, cugetul său în ori ce caz e, că acele e Spiritul sânt a lui D-zeu, care lucrează prin cuvântul Adevărului Său, că El a desemnat să producă în noi curățire, îndreptățire și sfințire.

§3. Astfel Domnul nostru Isus s'a rugat, "Sfințeștei prin Adevărul Tău: Cuvântul Tău e Adevăr." (Ioan 17:17.) Astfel noi vedem că deosebite Scripturi asupra acestui subiect luat la un loc, învață că sfințirea Bisericii e complectată prin Spiritul Adevărului, împărțit celor consacrați prin cuvântul lui D-zeu care a prevăzut-o pentru acest scop.

§4. Toți câți sunt astfel sfințiți, sunt "Creaturi Nouă în Christos Isus," și sunt adresați ca și unii cari sunt "sfințiți în Christos." (1 Corint. 1:2.) Si încă această sfințire în Christos nu e afară de Spiritul lui D-zeu, nici afară de Cuvântul lui D-zeu; ei e chiar din pricina primirii noastre a planului și a proviziunii divine, din pricina venirii noastre la punctul de sfințenie a Spiritului, ca noi să fim una cu Christos Domnul nostru. Si aceasta e mai departe arătată prin Scriptură, care zice, "Atâta cei cari să sfințesc, cât și cei ce sunt sfințiți, sunt toți una (a unui Spirit, a unei minți, concepuți de Spiritul Adevărului), din care pricină El nu să rușinează ai numi frați." (Ebrei 2:11.) Astfel e că noi suntem "spălați, sfințiți, în numele Domnului nostru Isus și prin Spiritul D-zeu lui nostru." — Spiritul Adevărului.

FII UMPLUȚI CU SPIRITUL SFÂNT

244 §1. "Umpleți-vă cu Spirit; vorbind între voi în Psalmi Imne și Cântări spirituale cântând și laudând în inimile voastre Domnului." — Efez. 5:18-20.

§2. Înțelegerea Scripturilor e că poporul Domnului să poată avea o măsură mai mare sau mai mică de Spirit. De a fi ai Săi, ei trebuie să aibă ceva din Spiritul

Său pentru că "ducă cineva cu are Spiritul lui Christos acela nu e al Său." Rom. 8:9. De la noi atârnă foarte mult, după cum întrebuintăm mijloacele pe cari D-zeu lea prevăzută, cum să putem fi umpluți de Spirit și înrauirea Sa. — Spiritul sau influența adevărului, pe care a descoperit-o pentru scopul de a sfinți inimile și viața noastră, și spre a ne deosebi pre noi înșine de acei cari au spiritul lumii.

§3. Nimic în acest text precum și în altele în asemănare nu cuprinde cugetul despre un Spirit sânt personal (sau că ar fi o persoană): chiar din contră. Dacă o persoană ar fi cernificată aici, ar fi o contra zicere de a îndemna pe pmititul de Spirit de a fi umplut mai mult sau mai puțin. Persoana care ar avea a intra în inima noastră, ar avea singură numai de a face cu umplerea; și dacă persoana ar fi mare va umplea mai mult, ear dacă va fi mică va umplea mai puțin. Pe lângă acesta să nu ne închipuim, că conceperea e personală, a unei persoane din Treime de D-zei, egali cu cel Prea-înalt, nu să poate închipui să ajungă în compasul unui om ne-perfect, și apoi nu chiar a umplea o inimă mică. Dar dacă cugetul corect a puterii Divine e înțeles, îndemnul Apostolului e preste tot rezonabil. Noi să căutăm a fi umpluți, cu mințea sfântă sau îndemnul D-umezeului nostru, așa de frumos exemplificat în persoana ascultătoare a Mântuitorului nostru, Unicul Fiu Născut.

245 §1. Si acest cuget de a fi umpluți cu Spiritul sânt e în armonie cu propunerea Apostolului în alt loc, fiind că corpurile noastre muritoare sunt asemenea vaselor curgătoare, crepate și vătămate cari D-zeu permite a fi umplute cu Spiritul Său sânt. Propunerea Apostolului în aceea privință despre ce noi știm de înșăși neperfecțiunile noastre, și responsabilitatea de a nu lăsa ca înrăurirea sfântă să adoarmă în noi, inspirată de D-zeu prin Evanghelic, noi să fim cu cea mai sinceră băgare de seamă, ca nu în sine să lăsăm ca aceste lucruri să adormă în noi, pentru că noi avem acest tesaur (Spiritul sânt) mințea reinioit, în armonie cu D-zeu "în vase de lut." (Ebrei 2:1; 1 Corint. 4:7.) Aceasta cuprinde pe toți acei cari ar dori a umbla în urmele Domnului nostru, cari ar dori a lua parte la suferințele lui Christos, și în mărirea ce va urma, de a căuta în calea Domnului a fi umpluți cu Spiritul sânt al Său. Spre acest scop noi trebuie a ne păstra în strânsă apropiere cu Domnul, și cu membrele următoare a corpului Său — aproape de ei în simpatie, în iubire, în lucrare; că asemenea trebuie să ne ținem aproape de Cuvântul Său care e făntâna înrăuririi la întreaga Biserică. "Sfințeștei pre ei prin Adevărul tău: Cuvântul Tău e Adevăr.

§2. E înzădar de a căuta de a fi umpluți cu Spiritul sânt, dacă nu dăm atenție la aranjamentele Divine pregătite pentru acel scop. Dacă neglijăm cuvântul lui D-zeu, noi neglijăm puterea sfințitoare; dacă neglijăm rugăciunea, noi neglijăm alt privilegiu, și ajutorul pe care-l aduce. Dacă

neglijăm de a ne aduna cu acei cari sunt poporul Domnului, și în care vedem sigilul Spiritului, noi vom lipsi de a primi beneficiurile și ajutorul care "la ori ce împărțășire preîn-grijește"—cuprinzând ajutorul pe D-zeu l'a promis Bisericeii în toate, prin diferite membre cari l'a așezat în corpul Său pentru răspândirea cuvântului Său, și prin aceea a dobândi putere de sfințire ori Spirit. — 1 Corint. 12:25-28; Efes. 4:16.

246 §1. Indemnarea de aceea e, "implajivă cu Spirit sânt." e foarte de însemnătate; să înțelege că noi să facem folos de feliurite aranjamente și proviziuni cari Domnul le a făcut spre dezvoltarea noastră spirituală. Totuși noi nu putem avea întâlnire personală cu Domnul, noi putem avea comunicare prin rugăciune și prin membrele corpului Său, și prin Scripturi. Si de asemenea cu Apostoli nu putem avea actuală întâlnire, noi putem avea întâlnire cu cuvintele lor. Dacă nu putem avea întâlnire actuală și pretenie personală cu membrele Bisericeii, noi putem avea comunicare indirectă prin epistole cu poșta și prin mijlocirea paginilor tipărite. Dacă dorim de a fi implajivi cu Spiritul Domnului, noi trebuie să ascultăm de instrucția Domnului.

SIGILUL SPIRITULUI.

In care (Christos) voi ați crezut auzind cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii noastre. In care crezând voși sigilat cu Spiritul sânt promis, care este sincera noastră moștenire. — Efeseni 1:13,14.

§2. Sigilele (pecețile) în timpurile vechi au fost întrebuințate pentru feliurite scopuri. (1) Ca un semn sau signatură, un semn de adevărire ori recunoștință. (2) A face secret, a rândui asigurare în contra ne-încrederii,—după cum e în Mateu 27:66; Apocal. 10:4; 20:3.

§3. Cel dintâi în acest senz e zis că poporul Domnului are a fi "sigilat cu Spiritul promis." Apostol nu zice, după cum la alți li se impare, că noi avem a fi sigilați de Spiritul sânt ca o persoană din Treime Dumnezeii de o potrivă; el declară că noi am fost sigilați "cu Spiritul sânt a promisiunii"; cu totul un cuget diferit, după cum toți îl vor cuprinde. Spiritul sânt e de la Părintele; el face sigilarea prin Christos cu Spiritul sânt, care el însuși e sigilul. Aceasta e adevărit prin Apostoli (Fapte 2:33), și e în deplină unire cu recordul în privința Domnului nostru Ieșu, care a fost cel dintâi din casa fiiască care a fost astfel sigilat. Noi celim "Pe acela care D-zeu Părinte l'a sigilat" — cu Spiritul sânt. — Ioan 6:27.

247 §1. Expresiunea "Spiritul promisiunii" după cum și alte întrebuințări referate la înrădăcirea sfântă a lui Dumnezeu, după cum "Spiritul Sfințeniei," "Spiritul Adevărului," e descriptiv; arată că e o legătură între sigilare și promisiune care D-zeu ne-a dat-o. E o dovadă înaintată a adevăririi Legământului lui D-zeu cu cei "sigilați" "în cât măretele și minunatele promisiuni" a "Înălțării de la Cer" care are în preingrijire pentru cei ce l' iubesc noi precum de toate"; și acei vor moșteni acelea binecuvântări promise după

ce au suferit aici credincios proba iubirei și a supunerii care D-zeu o va întrebuința sau aplica.

§2. Apostol să referă tot la aceeași sigilare în aceeași epistolă, și asemănă promisiunile cu ziua mântuirii. (Efes. 4:30.) Apoi în alte cuvinte, sigilul spiritului promisiunii la ziua mântuirii e dar o altă formă de a expresa cugetul—noi (Diferența) "avem părțile fructe a Spiritului" — arvana de a lega contractul legământului între Domnul și între noi, și asigurându-ne pe noi că dacă nu ne vom retrage vom moșteni promisiunile pe deplin.

§3. Acest sigil a legământului de relațiune, a dreptului de fiu și moștenitor nu e un semn pe din afară pe frunțile noastre; nici nu e un semn sau arătare de la D-zeu în afacerile pământești, în prosperitatea lumească; nici nu e acum, nici nu a fost vre o dată, "darurile" de vindecare, ori de a lipsi sigilul și mărturia Spiritului. — Fapte 8:13-23; 1 Cor. 13:1-3.

§4. Sigilul sau pecetea Spiritului sânt e în inima celor sigilați, și pe când e că nimenia nu știe decât numai părintorul (Apocal. 2:17), afară decât alți ar putea vedea fructele lui în viața sa zilnică. "Cel ce se stabilește pe noi cu voi în Christos, și ne-a uns pe noi, e Dumnezeu; și care ne-a sigilat pe noi și ne-a dat sinceritatea Spiritului în inimile noastre." — 2 Corint. 1:21,22.

§5. Acest sigil sincer a dreptului de fiu e Spiritul de iubire care e în unire cu Părintele și cu toate aranjamentele sale sfinte, strigând Abba, Părinte; îmi place să fac voia Ta, O D-zeule. Cel ce are acest semn de drept fișe e acela care nu numai caută a face voia Părintelui, dar făcând-o o altă "nu cu greutate," ci cu plăcere.— 1 Ioan 5:3.

248 §1. Spiritul de adoptare ori sigilarea fiilor, posesiune fructelor prime ori sincera moștenire viitoare, e una din cele mai înaintate "mărturie" a Spiritului — care e cea mai de frunte roadă pe pomul experiențelor unui creștin în viața sa. Înainte de a dobândi această experiență noi trebuie să dobândim o parte de ungeri în unșul Corpul lui Christos, Diferența, prin conceperea de Spiritul Adevărului spre sfințirea spiritelor noastre spre a ști și a face voia Domnului. Aceste experiențe vin după ce am fost *reînălțării* de Spirit spre serviciul dreptății; aceasta e o dovadă, astfel a vorbi, că noi am trecut de la condiția de concepere, de zemișire la una în care D-zeu ne poate considera ca fii și ne sigilează de a fi fii Săi.

§2. Toți credincioșii să caute de a deveni sub înrădăcirea conceperei și a ungerii Spiritului sânt a lui D-zeu, Spiritului. — astfel toți cei care nu fost concepuți astfel de Spiritul spre dreptul de a deveni fii, să caute a dobândi aceea pește în deplină unire cu Părintele ca El să ne poată recunoaște și sigila. Si după ce am dobândit aceea poște, apoi semnifică a fi sânt și ex îngrăjire de a nu strica sigilul sau al ruina; — acest Spirit de iubire și bucurie în serviciul dreptății și înălțării, și a nu le schimba în înălțării noastre, și în înălțării. Nu de a știe a acest sigil, ci de a îngrăji tot deauna cuget, dar și proaspăt.

Întrebări din Volanul 23, cap. IX

(18) Citează vro câteva texturi din Biblie, arătând mărturia Spiritului către noi, și explică cum să fie înțelese ca mărturie, și cum să influențeze viața noastră. P. 235.

(19) Experiințele Domnului nostru Isus cum au mărturisit cu privire la favoarea divină asupra Sa? Explică suferințele lui în ușire cu mărturia Scripturii și arată cum au a noastre să corespundă. P. 236.

(20) Mărturia Domnului de Spirit ar fi fost tot aceea dacă ar fi luat o cale diferită? P. 236, 237.

(21) Explică 1 Ioan 5:4, arătând cum împlinirea ei e o mărturie, și la cine să aplice. P. 237, 238.

(22) Este cunoștința noastră despre lucruri sfinte și a lucrurilor ce au să vină o mărturie sau o mărturisire? Dacă așa, despre ce? P. 238.

(23) Fiecare creștin ce are a discompune în re-mărturia Spiritului? P. 239.

(24) Mărturisi-va Spiritul sânt celor convertiți în Vârsta Mileniului? Dacă așa, fi-va mărturia tot aceea ca și nouă sau în ce respect (privință) diferit? P. 239 §3.

(25) Explică diferența între mărturia reală a Spiritului și nemulțămirea de a să baza pe "sinturi" sau păreri. P. 240.

(26) Pentru ce acei cari au adevărata "mărturie" să se bucare, și acei cari nu o au o caută?

(27) Ce are a fi sfințit prin Spiritul sânt? Si ce sunt pașii de lipsă spre acest scop? P. 241, 242.

(28) Ce a voit să zică Pavel prin rugăciunea sa ca Dumnezeu să sfințească poporul Său "întreg"?

(29) Sunt graduri de sfințenie? și sunt acele graduri ușor de dobândit? P. 243.

(30) Explică v'a să zică Creaturi Nouă în Christos Isus? P. 243, §din urmă.

(31) Să poate dobândi o umplere cu Spiritul sânt? Dacă așa, să poate dobândi momentan sau să dobândește gradual? P. 243, P. 243.

(32) Ar fi potrivit a zice că să ne umplem cu spirit ca cu o persoană? Si ar putea aceea persoană umplea alte multe persoane și totuși să-și reție personalitatea? Intr'un cuvânt, să împărțește personal? P. 268, §din urmă.

(33) Ce e ilustrația Apostolului de a fi noi umpluți cu Spiritul sânt? Arată aplicarea. P. 245.

(34) Putem fi noi umpluți cu Spiritul sânt fără ca să ne conformăm după condițiile divine? Si putem noi astfel de a ne conforma ne-știind condițiile? Si putem noi ști condițiile fără ca să studiem Cuvântul lui D-zeu și să'l ascultăm? P. 245 §2; P. 246 §1.

(35) E sigilarea Spiritului tot aceea ca și mărturia Spiritului?

(36) Ce a semnat prin sigilul Spiritului? Când și cum e dobândit? Gradual sau gradual să dobândească? P. 246-248.

(Va continua)

INTREBARI PENTRU CEI CARI SERVEȘC LA PREDICAREA CUVANTULUI LUI DUMNEZEU. (V. D. M.)

Societatea Biblică a pregătit o compunere de mai multe întrebări necesare pentru neii slujitori și reprezentanți a lui Iesus Christos cari vor să servească Cuvântul Său înaintea poporului.

Societatea Biblică din Brooklyn aștează adunarea întregă din New York și au votat la oclă, că de acum înainte numai neii frati pot să fie aleși de peregrini, bătăcini dincoace și vorbitoari a Cuvântului lui Dumnezeu, cari dau îndestulat răspuns la aceste întrebări.

Cauza de ce societatea a aflat de bine să pună aceste întrebări înaintea tuturor Studentilor Biblicii Asociați Internaționali; cauza e aceasta: Im prezent să află în unele adunări a studenților Biblicii că serveșc unii frati ca bătăcini și dincoace cari nu sunt consacrați (sfințiti) și sunt în contra Cuvântului. Pentru noi nu au nire în erecție cu învățătura fundamentală a Său. Scriptură.

Întrebările spre înaintarea Studentilor Biblicii spre încltare sunt după cum urmează: —

1) Care a fost cea dintâi creațură a lui D-zeu?

2) Ce e înclțul din Cuvântul "LOGOS" în asociata cu Fiul lui Dumnezeu? Si ce semnifică prin Cuvântul Părinte și Fiul?

3) Când și cum a intrat păcatul în lume?

4) Ce e pedepșa lui D-zeu asupra păcătoșilor? Si cine sunt păcătoșii?

5) De ce a trebuit ca Logos să dexte sânge și carne? Si înclțuțu-sa El în carne, sau a dexte carne?

6) În ce fel de natură a fost Omul Iesus Christos din pruncia Sa până la moartea Sa?

7) De ce fel de e Iesus acum, începându-se de la învierea Sa; și care este rudenția Sa oficială (servirea) față de Iehova?

8) Care este lucrul lui Iesus în întreaga Vârsta Evanghelică, adică de la Rusale, de când Spiritul Sânt s'a revărsat până acum?

9) Ce a făcut D-zeu pentru Lume de la Rusale până acum? Si ce a făcut Iesus?

10) Ce este hotărârea lui D-zeu pentru istorică când va fi întreagă?

11) Si ce este hotărârea lui D-zeu pentru lume?

12) Ce va fi mai pe urmă soarta celor stricați de tot, cari nu să mai îndreaptă?

13) Care va fi respita și binecuvântarea care va veni la lume pentru ascultare și supunere sub domnia lui Christos?

14) Cări sunt pașii pe cari un păcătos trebuie să'i facă, ca să ajungă la puterea vieții în relațiune cu Christos și Părintele Ceresc?

15) Care este cursul unui creștin după ce e conceput de Spiritul Sânt, după cum e arătat în Cuvântul lui D-zeu?

16) Intorsu-te-ai tu de la păcat și servești tu lui D-zeu celui viu?

17) Te ai consacrat tu cu totul și viața la întreagă și taclății lui Domnului și în serviciul Său?

18) Simbolizat și-ai tu consecrația ta prin afundarea în apă?

19) Luat-ai tu VOTUL care îndrumază spre sfințire?

20) Ceit-ai tu cu îngrijire cele șase cărți STUDIILOR ÎN SCRIPTURI?

21) Șos-ai tu multă lămură folositoare din ele?

22) Crezi tu cum că tu ai o bogată, multă și lucrabilă cunoștință din Biblie, care îți va da tot mai multă lucrare și producere în afacerile Domnului, în domeniul vieții tale, ca un serv a Domnului?

Toute aceste întrebări să cere ca fiecare să le răspundă din cunoștință și capacitatea sa care o posedă, cuprinsă din Sta. Scriptură, din STUDIILOR ÎN SCRIPTURI, din Tabernacol și TORNUL VIEȘTEAȚOR.

Toute aceste întrebări să așteaptă de a le răspunde fiecare pentru sine, și nu să așteaptă ca cineva să copieze răspunsurile de la altă persoană.

Z. 77-69.

RĂSPANDIȚI ACEST JOURNAL, NU PENTRU INTERESUL BANILOR; CI PENTRU INTERESUL RĂSPANDIREI ÎMPĂRĂȚIEI REGELUI REGILOR: DOMNUL IESUS CHRISTOS.

TOTI CARI PRIMESC O BINEVOVANTARE DIN COLDANILE ACESTUI JOURNAL, SUNT RUGATI A BINEVOI DE AL BIRDOMANIA SI PRIETINILOR SI CUNOSCUTILOR LOR, INDEMNANDU-I S'AL ABONEZE, INTERESUL NOSTRU NU E PENTRU BANII LOR, CI CA SI EI SA SEBUCURE DE L'AHNA CARE SA CUPRINILE IN PAGINILE ACESTEA.